Filosofie

Dreptate şi merit

ARISTOTEL (384 – 322 î.Hr.)

Filosof şi savant grec, născut în Stagira. Elev al lui Platon şi, totodată critic al acestuia. Aristotel consideră că inteligibilul şi sensibilul se află în unitate ca substanţă alcătuită din materie (sensibilul) şi formă (inteligibilul)

Opera sa acoperă toate cunoştinţele timpului, de la logica formalăla biologie, filosofie şi politică. Gândirea sa a fost deosebit de influentă în evul mediu.

Opere principale: Oragonul (trata de logică, domeniu al cărui creator este), Metafizica, Fizica, Politica, Etica Micomahică.

Oamenii de nasc diferiţi, ei diferă fie prin caracteristicile fizice, fie datorită celor intelectuale, acestea dându-le individualitate, astfel nu toţi sunt la fel de predispuşi unei acţiuni (ex: nu toţi pot picat la fel de bine ca Picasso, de fapt nu sunt mulţi cei care au talent la pictură, la fel de bine cum nu toţi au caracteristicile necesare pentru a fi numiţi în funcţii de conducere). Ceea ce vrea Aristotel să arate în acest fragment este faptul că la investirea unei persoane într-o funcţie (oricare ar fi aceasta) ar trebui să se ţină cont de calităţile necesare pentru funcţia respectivă şi nu de modul în care acesta se prezintă, arată, etc.

Una dintre cele mai importante idei ce reies din acest fragment este aceea că, asemeni două lucruri diferite, nici calităţile diferite nu se pot compara. Astfel cum nu se poate compara un măr cu un caiet, nici talentul la pictură al unui om nu se poate compara cu talentul altuia la probele sportive. Singurul mod de a face o comparaţie între cei doi este acela de ai compara în funcţie de calităţile necesare pentru funcţia dorită. Astfel aşa cum în funcţie de ceea ce avem nevoie alegem între măr şi caiet, dacă dorim realizarea unui portret, de exemplu, cel mai bun pentru aceasta este pictorul, deşi, poate sportivul ar arăta mai bine. Se ia în considerare talentul acestuia la pictură, deoarece poate că şi sportivul poate picta, dar nu la fel de bine ca pictorul.

Acelaşi lucru îl afirmă şi Aristotel prin exemplul cu flautul, astfel mulţi oameni ar putea conduce o ţară (bine sau rău), dar cel mai bine ar conduce unul singur, acela care are calităţile necesare pentru funcţia respectivă şi anume cum precizează autorul: nobleţe, liberate, avere…

Poate că ar puţin cam nedrept să considerăm starea materială

ca o calitate necesară pentru funcţia de conducere la data actuală (pot există oameni care să aibă celelalte calităţi dar să nu dispună de suport material), dar pentru timpul în care a trăit Aristotel aceasta era o calitate foarte importantă (de obicei numai cei care aveau avere deţineau şi studiile care ar fi necesare pentru conducerea unei ţări).

În legătură cu libertate aceasta nu mai este un criteriu de alegere la data actuală pentru că acum toţi oamenii se nasc liberi.

Tudorache Mihail Iulian
Clasa a XII-a G
Filosofie